కాలనేమి

జొన్నలగడ్డ లలితాదేవి

ఊరికి ఉత్తరంగా అన్నటు పొలాల దగ్గర ఓ స్థలం కొనుక్కుంది అపర్ణ.

అక్కడ తమకి సరిపడ చిన్న యిల్లు కట్టుకుని, చుట్టూ పూల మొక్కలు పెట్టుకుని, ఆ పూల మధ్య, ఆ ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో "ఆకులో ఆకునయి.... పూవులో పూవునయి" అన్న కృష్ణశాస్త్రిగారి పాటలా రోజులు అద్భుతంగా గడిపేయాలని ఆమెకి చిరకాల వాంఛ.

ఆ స్థలానికి ఆమడ దూరం వెనక, ఆమడ దూరం ముందు. దక్షిణం వైపు ఏవిధమైన యిళ్ళు లేవు. పొలాలు త ప్ప. ఆ పొలాలు కూడా ప్లాట్లు రూపంలో అమ్ముడయి జనసమ్మర్థం లేక ఇల్లు కట్టుకోవడానికి దమ్ములు చాలక అలా పడి వున్నాయి.

ఉత్తరం పక్క అపర్ణగారి స్థలానికి అరఫర్లాంగులో ఓ అయిదారు ఇళ్ళు పడి వుండటంతో అపర్ణ తన చిరకాల వాంఛ నెరవేర్చుకోవడం కోసం ఓ శుభ ముహూర్తాన శంకు స్థాపన చేయించింది భర్త కృష్ణారావుతో.

వెను వెంటనే ఓ మూడు గదుల ఇంటికి పిల్లర్స్, బావి త్రవ్వించడం కార్యక్రమాలు ప్రారంభం అయ్యాయి. ముందు బావి పని పూర్తి అయింది. చక్కని నీళ్ళు పడినాయి. అపర్ణ స్థలానికి సూటిగా ఓ కొండ, ఆ కొండ మీద నరసింహస్వామి గాలిగోపురం కనిపిస్తూ వుంటాయి.

ఆమె ఆ స్థలాన్ని ఎన్నుకోవడానికి ఆ నరసింహ దేవర కూడా ఓ కారణమే—తెల్లవారగానే లేస్తూ ఆ దేవదేవుని గోపురదర్శనం ఆ గోపురం చూస్తూ గర్భగుడిలో స్వామిని తలచుకోవడం ఒక దివ్యానుభూతి. అని ఆమె పొంగిపోతూ వుంటుంది.

అక్కడ ఉదయం నించి సాయంత్రం వరకు కాపలా వున్నా రాత్రిళ్ళు పడుకోవడానికి భయపడి అపర్ణ- అపర్ణ భర్త తమ యింటికి తిరిగి వచ్చేస్తూ వుండేవారు. ఆ యింటికి అనుకున్న రోజుకు శ్లాబ్ కూడా వేశారు. శ్లాబ్ పోశాక ఇరవై రోజులు ఖచ్చితంగా ఆరాలి. గట్టి పడాలి. కనుక పనులు ఆపి వేయడం వల్ల ఇల్లు కదలడం లేదు అపర్ణ.

అపర్ణ, ఆమె భర్త కృష్ణారావు తాము కట్టుకుంటున్న యింటికి వెళ్ళక పోవడానికి మరో కారణం వర్షాలు పడటం—శ్లాబ్ కి రోజూ పోయి నీళ్ల పోసే బాధ తప్పిస్తూ ఆవాన దేవుడే ఆ డ్యూటీ తీసుకోవడంతో ఓ వారం రోజుల వరకూ ఆ ఛాయలకి వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేక పోయింది. వారం తర్వాత భార్యాభర్తలిద్దరూ బయలు దేరారు కొత్త యింటికి

వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి లోపల గదుల్లో పేకాట జోరుగా సాగుతోంది. అది చూసి తెల్లబోయింది అపర్ణ.

"ఏమిటయ్యా ఇక్కడ చేరారు? బయటకి రండి" అంది మెల్లగానే.

"నువ్వెవత్తివే మమల్ని బయటకు రమ్మంటున్నావు?" అంటో తూలుతూ వచ్చాడు ఒకడు. నాటు సారాయి కొట్టి పేకాడుతూ శ్లాబ్ క్రింద గదుల్లో వెచ్చగా కూర్చుని బండబూతులూ తిట్టుకుంటున్న వాళ్ళు అవే తిట్లు బయట ఇంటి యజమానురాలిమీద కూడా ప్రయోగించ బోవడం కృష్ణారావు సహించ లేక పోయాడు.

"ఏమిట్రా కూశావు?" అంటూ ఫెడేల్మని ఒక లెంపకాయ కొట్టాడు.

"పూరుకోండి ఎందుకు రభస వాళ్ళసలే తాగి వున్నారు." అంది అపర్ణ భర్తని వారిస్తూ.

"తాగితే! ఇల్లు కట్టుకుంటున్న వాళ్ళనే, వాళ్ళ యింట్లో చేరి తిడతారా! పోలీస్ రిపోర్టు ఇస్తాను" అంటూ ఉగ్రనరసింహావతారం ఎత్తబోయాడు.

పోలీసులన్నాక కాస్త జోరు తగ్గించి తిట్టుకుంటూనే పోయారంతా.

తానెంతో మనసుపడి కట్టుకుంటున్న యింట్లో ఆదిలోనే ఇలాంటి అవాంఛనీయ సంఘటన ఎదురవడం అపర్ణకు చాలా బాధ కలిగింది.

నూతిలోంచి నీళ్ళు తోడి, పని వాడిచేత శ్లాబ్ అంతా తడిపించి ఖిన్నవదనంతో యింటికి బయలుదేరింది చిన్న మొహంతో. వెడుతున్న అపర్ణను యాభై గజాల దూరంలో పడగ ఆడిస్తూ నిలబడి చూస్తున్నట్లు ఉన్న తెల్ల త్రాచును గమనించనే లేదు కృష్ణారావు, అపర్ణ.

ఆ రాత్రికి మళ్ళీ జోరున వర్షం కురవ సాగింది.

చక్కగా శ్లాబ్ వేసిన గదులు పూరిస్తుంటే అక్కడ రాత్రికి కావలా ఎవరూ వుండడంలేదు గదాన్న ధీమాతో మళ్ళీ ఆ నలుగురు సారాయి పట్టించి ఆ గదుల్లోకి దూరబోయారు, ఆడ మనిషిని కూడా వెంటబెట్టుకొని.

గుమ్మంలో అడుగు పెట్టబోతూ ఒక్కసారే అదిరి పడ్డారంతా. మూరెడు వెడల్పు పడగతో నెత్తిన కృష్ణ పాదాలతో. మహోగ్రంగా తల ఆడిస్తూ గుమ్మంలో ఉంది తెల్ల త్రాచు.

దాన్ని చూడగానే హడలిపోయి అంతా పరుగెత్తారు. 'పాము పాము' అంటూ.

ఆ మర్నాడు అపర్ణ రాలేదు క్రితం రాత్రి వర్షం వచ్చింది కనక. మరో రెండు రోజులకు ఆమె వచ్చేసరికి ఇంటికి కావలాగా పాము ప్రత్యక్షమయింది.

ఆమెను చూస్తూనే తప్పుకుంది.

తన యింట్లోకి పాము కూడా వచ్చిందనేసరికి మరింత మతిపోయింది అపర్ణకి.

'తస్సదియ్యా-నాలుగు గజాల పొడుగు గజం పడగ-ఏంపాము ఏంపాము' అంటూ దాన్ని చూసిన వాళ్ళు చెబుతుంటే ఆ వర్ణనలో నిజ నిజాలు ఆమెకి తెలియకపోయినా భయపడింది.

"పాముల వాళ్ళని పిలిపించి పట్టించండి" అని కొందరు.

"చంపేయండి" అని కొందరు.

"ఇంటికి నాగదోషం పట్టింది గరుడ యంత్రం వేయించండని" కొందరు. "ఇల్లు కట్టించే అపర్ణపై ఆ పాము పగపట్టిందని అది కాటేయక మానదని అంచేత ఇల్లు అమ్ముకు పోవడం మంచిదని" ఇలా అంతా తలా ఓ సలహా పారేశారు.

అపర్ణ స్తబ్ధురాలై వింటున్నా. కృష్ణారావు మటుకు గజగజా వణికి పోయాడు.

ఇక్కడ కృష్ణారావుని గురించి చెప్పాలి— అతనికి చిన్నప్పుడు ఎవరో చేయి చూసి 'నీకు పాము గండం వుంది. పాము కాటుతో చస్తావు' అని చెప్పడంతో అతని! గుండె తారెత్తింది. అప్పట్నించి అది అతని నర నరంలో పాకి పోయి పాముపేరు తలవడానికే భయపడేవాడు. అతనికి ఎంతభయమంటే పాము పేరు గల వాళ్ళు అంటే సుబ్బారావు- సుబ్రహ్మణ్యం- నాగరాజు— భుజంగరావు— ఫణి— ఇత్యాది పేర్లు గల వాళ్ళంటే అసలు వాళ్ళతో స్నేహం కూడా చేసేవాడు కాదు.

సుబ్రహ్మణ్య స్వామి అంటే గుడికి వెళ్ళడానికే కాదు, ఫొటో ఇంట్లో పెట్టుకోవడానికి కూడా భయపడేవాడు.

ఇప్పుడు తన యింట్లోకి పామే వచ్చిందనే సరికి గజగజా వణికిపోయాడు. తనకోసమే అనుకున్నాడు. "వెధవకొంప- ప్రశాంతం- వల్లకాదు అంటూ తీసుకు పోయి వూరి చివర తగలేశావు- అంతా పాములే- కట్టినంత వరకూ చాల్లే- నువ్వూ నేను పిల్లలు దినదిన గండం నూరేళ్ళాయుష్షులా ఇక్కడెవరీ పాముల మధ్య బతుకుతారు? అమ్మిపారేయి" అంటూ ఊదరగొట్టసాగాడు.

ఇందరు ఇన్ని చెప్పినా అపర్ణకి ఎందుకో ఆ పాముని పట్టించాలని గాని— కొట్టించాలని గాని అనిపించలేదు. పాము కనబడిందని. గుమ్మంలో ఆడుతూ వుందని-ఇంటిచుట్టూతిరుగుతోందని-బావిమీద ఎక్కిందని అంతా చెప్పడమే గాని ఎవరినీ కాటు వేసిందన్న దాఖలాలు లేవు ఎందుకు చంపాలి?

మరో రెండు రోజులకి మళ్ళీ వెళ్ళేసరికి లోపల గదిలో ఈశాన్య మూల తిష్ఠవేసి కూర్చుని వుంది ఆ మహాసర్పం. రెండు చేతులూ జోడించింది అపర్ణ.

"స్వామి; నువ్వు సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడివని మేమంతా పూజలు చేస్తుంటాము. నా వల్ల ఏమైనా లోపాలుంటే క్షమించు. ఇక్కడ ఎవర్నీ ఏం చేయకు- నీకు పూజ చేస్తాను." అంటూ సాంప్రదాయ బద్ధంగా భారతీయయువతికిప్రతీకగా మనస్ఫూర్తిగా నమస్కరించింది అపర్ణ.

ఆమె మనసు చదివినట్లే గబ గబా వెళ్ళిపోయిందా పాము.

మోజు

రాజేష్, పల్లవిల వివాహం జరిగిన ఐదవరోజు అది.

"మీకు ఏ కూరలు ఇష్టం?" అడిగింది పల్లవి వంటకు సిద్ధం అవుతూ.

"[illegible]కాయ, [illegible]కాయ అంటే [illegible]. [illegible]మెటో, క్యాబేజీ అంటే [illegible]చ్చిపోతాను" అన్నాడు [illegible].

[illegible] రో[illegible]ండకాయ వేపుడు చేసి, వంకాయ కూర వండింది పల్లవి.

"ఇవేమిటీ? నేను తిననని చెప్పానా?" అన్నాడు రాజేష్.

"అన్నీ తినడం నేర్చుకోవాలండీ! మంచివారుగా" అంటూ బుంగమూతి పెట్టింది ఆ బుంగమూతికి లొంగిపోయిన వాడయి మరి మాట్లాడకుండా చక్కగా తినేశాడు ఆ కూరలు.

అయిదు సంవత్సరాలు గడిచాయి. వాళ్ళకు ప్రస్తుతం ఇద్దరు పిల్లలు.

ఆ రోజు టొమోటో పప్పు చేసి, కాబేజ్కీ కూర వండింది పల్లవి.

"ఏంటీ కూరలు" అన్నాడు రాజేష్ వాటిని అసహ్యంగా చూస్తూ.

"అదేమిటండీ అలా[illegible] అంటారు మీకు ఇష్టమని మరీ చేశాను" అంది పల్లవి.

"ఈ తిండి కంటే హోటల్ తిండే నయం" అంటూ డైనింగ్ టేబుల్ మీద ప్లేటు తోసేసి లేచి వెళ్ళిపోయాడు రాజేష్.

అతన్ని అర్థం చేసుకోలేక అలా చూస్తుండి పోయింది పల్లవి.

—నగేష్

వెళ్ళి పయ్యి గోడమీద ఎక్కి కాసేపు పిళ్ళల్లోకి చూసి తిరిగి దూరంగా నరసింహ స్వామి కోవెలకేసి చూసి ఎటు పోయిందో తెలియకుండా మాయమైంది.

ఆ ఈశాన్య మూల పాము వెళ్ళిన చోట మల్లెల సౌరభం వెల్లివిరుస్తుంటే 'దేవుణ్ణిక్కడే పెట్టుకుని పూజ చేసుకోవాల' అని నిర్ణయించుకుంది అపర్ణ.

అపర్ణగారింటికి పాము కాపలాకాస్తోంది అని ఆ ప్రాంతమంతా చెప్పుకోసాగారు.

తన యిష్టం వచ్చినట్లు సంచరిస్తోందా యిల్లంతా ఆ మహాసర్పం.

ఆ యిల్లు పూర్తయింది. అపర్ణ వున్నంత సేపు పాము జాడ వుండేదికాదు- పని వాళ్ళు పని చేసుకునే వాళ్లు. ఆమె వెళ్ళగానే ప్రత్యక్షం అయ్యేదాసర్పం.

అయితే అనుకున్నది పూర్తి అవకుండానే అపర్ణ గర్భవతి కావడం వల్ల పని ఆగి పోయింది.

ఆ పాము మటుకు ఆ యింటికి ఎవర్నీ రానీయకుండా కాపలా కాస్తుండేది.

ఏడవ నెలలోనే అపర్ణకి అకాల ప్రసవమై మగ పిల్లవాడు కలగడం, ఆ బాబు రక్షణ కోసం ఆస్పత్రిలోనే వుంచి తిరిగి పని ప్రారంభించారు. ఇల్లు పూర్తయింది అన్ని పన్లూ అయ్యాయి.

"ఈ పాముని మనం పట్టించాల్సిందే" అన్నాడు కృష్ణారావు దాన్ని చూస్తూనే ఒక రోజు వుండ బట్టలేక.

అపర్ణకది యిష్టం లేదు.

"పోనీయండి ఇన్నాళ్ళనించి ఎవర్నీ కాటేయలేదు. భయపెట్టడంతప్ప. అలాంటి దాన్ని మనం చంపడం దేనికి?" అంది వాదిస్తూ.

"నీకు తెలియదు అపర్ణా. నాకు పాము గండం వుంది—ఇక్కడ మనం కాపురం వుండొద్దు ఎవరికైనా అద్దెకిస్తామన్నా ఎవరొస్తారీ అడవిలోకి. అందరికీ పాము భయమేగా; తాళంపారేసి పోదాం" అన్నాడు కృష్ణారావు ఇంటికి గృహ ప్రవేశంచేశాక.

"అద్దెలు మండిపోతున్నాయి-మనింట్లో మనం వుంటే ఆర్థికంగా కలిసివస్తుంది గదా!"

"అలా అని మూకుమ్మడిగా చచ్చి వూరుకుంటామా?"

ఈవిధమైన వాగ్వివాదాలతో భార్యాభర్తలకి తెల్ల వార్తూ, పొద్దుటోతూ వుండేది.

ఆ రోజు రామారావు అన్న తోటి ఉద్యోగితో కంపెనీ పనిమీద కాంప్ వెళ్ళాడు కృష్ణారావు డబ్బువసూలుచేసుకోవడానికి. అదేరోజున ఆస్పత్రినుంచిబాబుని తెచ్చి కొత్త యింట్లో పడుకోబెట్టి పని చూసుకొంటోంది అపర్ణ.

సరిగ్గా బాబుని తెచ్చిన పదినిముషాలకి జరజరా పాక్కుంటూ వచ్చిన ఆ శ్వేత సర్పం పసివాడి తలవేపు చేరి పడగని గొడుగుగా చేసి ఆనందిస్తోంది.

అపర్ణ అది చూసి నిర్ఘాంత పోయింది. ఆపాము అలా గొడుగు పట్టి మరో పది నిముషాలకి వెళ్ళిపోయింది. కథల్లో తప్ప ఎన్నడూ పాము గొడుగు పట్టడం చూడని అపర్ణకి నోటిమాట రాలేదు-పామువెళ్ళాక బాబుని ఎత్తుకుని బుగ్గల మీద ముద్దు పెట్టుకొని గుండెలకి హత్తుకుంది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో నమ్మితెచ్చిన రామారావుతో డబ్బు దగ్గర మాటామాటా పెరగడం, రామారావు బలమైన రాడ్తో కృష్ణారావు తలమీదకొట్టడంతో తలపగిలిన కృష్ణారావుఆస్పత్రిపాలయ్యాడు. డబ్బుతో రామారావు మాయమయ్యాడు.

పాము అన్నా,పాము పేరుగలవాళ్ళన్నా హడలిపోతూ అతిదూరంగా వుండే కృష్ణారావు- పాములాంటి విషపు మనస్తత్వం గల వ్యక్తి చేతిలో దారుణంగా కాటువేయబడ్డాడు ఎలారాసివుంటే అలాజరుగుతుంది. చావు తప్పించుకోలేరు ఎవరూ అంటూ పాముని చంపడానికిగానీ—పట్టించడానికిగానీ ఇష్టపడని అపర్ణ పసివాడితో భర్త రాకకోసం ఎదురుచూస్తూనేవుంది. పాపం ఆ కొత్త యింట్లో చేరిపోయాక పసివాడికి గొడుగు పట్టిన పాము మటుకు వచ్చినపని ఎదురు చూస్తున్న పని-అయిందన్నట్టు 'నీ యిల్లు నీకు అప్పగించానన్నట్టు' ఆపై మళ్ళీ కనిపించలేదు. అపర్ణ ఆ యింట్లోకి కాపురానికి వచ్చాక బాబుని తెచ్చాక మాయమైన పాముని మళ్ళీ చూశామన్న వారెవరూ లేరు.